

M. Şehmus GÜZEL

kıssadır hayat şiiirler üç

kıssadır hayat : şiirler üç

m. şehmus güzel

İkinci sunumu : Ekim 2019

Yapıt : M. Şehmus Güzel

Teknik Yönetmen : Ferruh Dinçkal

Dizgi : MŞG

Sayfa Düzeni : MŞG

Kapak : MŞG

Kapaktaki Yapıt : M. Şehmus Güzel'in bir şiirinden heykeltraş Françoise Giannesini tarafından gerçekleştirilen “ heykel-şiir”.

İlk sunumu : Aralık 2012

İSBN : Belki gelecek. Belki gelmeyecek.

Bu yapıtın yayın hakları yazarına aittir.

Kitaptan edinmek için iletişim : Gerekirse. Şimdilik ekitap.ayorum.com diye tıklayın “ indirin ”, götürün. Hediyeimizdir : Çaylar şirketten. Afiyet olsun.

sunu

Hayatımız en büyük “ kıssa ”dır mutlaka.

Hayatımız ibretlik bir hikayedir kesinlikle. Hayatımız ibretlik hikayelerden oluşan bir yumaktır. Ahlaki, tarihi, kalıcı, aşksal, hüznü ve tebessümlü hikayeler demetidir hayatımız.

Hayatımız en büyük deneyimimiz.

Bu kıssadan kaç hisse çıkar. Çıkarılabilir?

Bir yaşama kaç ömür, kaç ülke, kaç aşk, kaç macera, kaç “ diploma ”, kaç “ firar ”, kaç “ yolculuk ” sığdırılabilir?

Üçüncü şiirler üçüncü yaşama mı bağlanır? Yeni bir kapının eşiğinde miyiz ? Üçüncü hayat nedir? Kendi ilişkilerinde asılı ve azılı!

Her ozan kendi şiirinden vurulur. Her şair kendi şiirinden sorulur! Şairi tanımlamak kendi işidir. Bize hariçten gazel okumak değil alkış tutmak yakışır. Şaire değil şiirine.

Şair özgürdür. Sivildir. Sessizlik şairin çığıdır. Çıgılık cinnet yerine geçmez. Onu siler. Silgi gibi.

Şiir gizlidir. Anlamını gizler. Kendini ele vermez. Bir defada teslim olmaz. Önemli olanı arar. Öz olanı. Kimi zaman bulamayabilir de. Duyum bulur. Duygu bulur. Yazılanı, anlatılanı, aranılanı, eksikliği giderilemeyi, boşluğu doldurulamayanı aktarır. Aktarmaya çalışır demek daha yerinde olacak burada.

Dış konuşmalar azalınca “ iç konuşmalar ” derinleşir üçüncü yaşamda. İşte o zaman şiir girer devreye.

Ölümün kuşattığı kendi evlerimizde mahpus. Mıyuz ?

Soyut bir mekanda besbelli somut bir tehdit dikilivermiş karşımıza. Beyazlara bürünmüş. Işıklar içinde : Pırıl pırıl. “ Beyaz Işık ” bizi bekler biz de onu. Herkes sırasıyla. Her şey zamanı gelince.

Dış konuşmalar azalınca evet ve mutlaka “ iç konuşmalar ” yoğunlaşır. İç yolculuklar çünkü uzun sürerler. Uzun. Çokkkk uzun. Çok!

Sanatçı ve hele şair “ gözlerini içine çevirmeyi en iyi bilen, en derine bakan insandır ” diyor Bejan Matur : Şairdir bilir.

“ İçimdeki sesin arayıcısı oldum ” : Bu da şair Hakan Savlı'dan. O da bilir : Çünkü O da şair.

Peki o zaman iç konuşmalarımız ne diyorlar? Bir kulak kabartsak mı?

İşte şimdi şiir(ler)imizi dinlememiz şart. Hiç geçikmeden. Çünkü kalkan şiir trenidir. Kaçırılmaması gereken.

Elbette ekmeğe ve tuza, özgürlüğe ve kardeşliğe, aşka ve sevgiye, sohbe ve muhabbete ihtiyacımız var üçüncü yaşamın başında, ortasında, diplerinde. Derinliklerinde.

Ve hepimizin ihtiyacı olan başka bir şey daha var : Kim olduğumuzu, nereden gelip nereye gittiğimizi ve neden yaşadığımızı bilmek arzusu. Anamızın elini bırakmamak.

Dön bak
ara kendini
iyi
aynanın arkasında
bilhassa.

İpekten saraylar yaptırdım sana
kalır mısın bana ?

Şiir : Farklı bir anlatım biçimidir mutlaka.

Şiir : Farklı bir iletişim aracı, ilişki demetleri ağı da olabilir mi?
Altmışlarında, yetmişlerinde insanların?

Çiçek insanlar kendi bahçelerinde yalnız. Neden?

Bir zamanlar “ The time is money ” diyorlardı, deniyordu, diyorduk.
Dün, Paris'te, bir duvarda şu yazıyı okudum : “ The time is honey ” :

Bal yiyen parmaklarından tutsam : Bal yemek ve ballı konuşmak için.

“ Bir şair, bir insan içine kapatılmış bir dünyadır. ” diyordu Victor H.

Sartre, “ Oyun, yaşamın/varlığın ilk şiiridir. ” dedi. Sonra sustu. Ve uyudu.

Oyun oynamak : Düşünmek, aralıksız şaşırarak, yeniden şaşırarak ve yaşama daha farklı basamaklarından devam etmektir çünkü.
“ Büyüdükçe ”, yaşlandıkça neden oyun oynamaktan vazgeçiyoruz ?
Neden vazgeçmemiz gerekiyor? Neden vazgeçmemiz gereksin? Oyun oynamaya, eğlenmeye son vermemek, yaşamın sırrı belki burada.

Ütopya sadece Moskova'da bir “ gece kulübünün ”, Paris'te bir dükkanın ismi değildir. Asla. Düşler(imiz) ve düş(meyen)lerimiz ile.

Anlaşılmak istiyorsan, başkalarının bakışında kendini ara.
Baskalarının bakışındaki kendine bak.

En iyi şiiri şairler mi yazar? Veya sadece şairler mi (y)azar-azar?
Giacomo Leopardi ne der bu meseleye? Umutsuz, melankolinin “ siyah güneşi ” ile aydınlatılmış ve görüntüleriyle bizi bizden sizi sizden alıkoyan “ dünyanın ” şairi : Felsefi sorgulamalarıyla yaşam ve ölüm, acı ve hüznün şiirini donatır : Sevilen kadın, ertelenen aşk, bütünlemeye kalan aşık(lar), görmemezlikten gelinen hayata dair rüya. Boş-una!

Şair şaire baka baka şairleşir. Şair şiir okuya okuya.

Şiir hem fikirle yazılabilir hem de bilhassa kelimelerle. Şiirin “ ruhuna ” yaklaşmak tutuşturabilir, yakabilir : Şiirin güvertesine şairle çıkmak başlıbaşına bir yolculuktur çünkü. Hele zor zamanların şafak vakitlerinde. Güneş ışığını göremedik ay ışığına çikalım o zaman. Ama tedbiri elden bırakmamalı yine de : Şiirin ve şairin labirentlerinde yitmek tehlikesi her zaman var : Dikk-at(ah!).

Şarap ve rakı, votka ve bira, viski ve şampanya şişelerinin gölgelerine saklanıp, siyah gözlüklerin arkasında yitip “ yüz kaçırmak ” mümkün mü şairlikte? “ Söz uçar, yazı kalır ” : “ Verba volant, scripta manent ”.

Ya sonra? Her yazılan şiir mi ola?

Kimi yazar. Kimi şiire ihtiyaç duyar.

Saati gelince, faturayı ödeme saati, her yaratık kendi kesesinden öğrenir. Her sözcük kendi macerasını yaratır.

Yaşamdır bunun adı. Kıssadır. Ve derslerle yüklüdür : Yarınlara gebe. Yaşam da bir tür şiirdir çünkü.

Genç Kurt. Yaşlı Tilki. İhtiyar Aslan. Uyanık Horoz. Tek başına ve hep yapayalnız çakal. Sersem kelebek. Hızlı, korkak, can derdiyle kesintisiz içlidışlı sincap, kuyruğu kendinden büyük, kıçığı bembeyaz.

Ve hepsi şair : Saati geldiği an. Her sözcük, her sevgi, her an kendi macerasını yaşar ve her sevgi kendi macerasını tanır. Şiirde. Şairle.

Cevapsız kalan, kalacak olan mektuplar yazmaktan usanmak şairliğe kurulmuş bir saattir mutlaka : tik tak tik tak tik tak. Tik. Tak. Tik. Tak. Tak şiir. Tik şiir.

Cemal Süreya boşuna mı “ Şairin hayatı şiire dahil ” dedi.

O zaman “ üstü kalsın ” abem.

Canım. İki gözüm. Bir tanem. Babam. Kurbanın olam.

Tamam öyle olsun. Bunların tümü ve tamamı iyi ve güzel de yanıtlar mısınız lütfen? “ Biz kimin, kimlerin düşüyoruz? ”

Yaşam şiirle ne zaman kesişir?

Zor zamanlarda.

Yani?

“ Hayata nişanlı, ölüme sözlü ” zaman dilimlerinde.

Hayatı anlamak : Aramak ve beklemek midir?

“ Karıncaların birliğinin dağları delik deşik ettiğini ” unutmadan. Umudu yani elden bırakmadan. O günlerin umuduyla ölüme yatılsa bile.

Ve sonra kalkmak.

Acı çekmek, ama “ yeterince acı çekmek ” şiire yol verir mi?

Verir. Ama sıkıntıyı da es geçmemek şartıyla.

İç sıkıntı. İç konuşmalar. İç yolculuklar : Son durak : Şiir.

ŞİİR BİR TÜR PATLAMIŞ MISIR, PARDON BİR TÜR PATLAMIŞ FİKİR OLMASIN? Helenistik dönemin şairlerini dinlersek.

Bu kitapta yazdıklarım şiirden çok şakadır. Hayatla şaka. Ciddi ama hınzır. Saf ama uyanık. Kısa ama kıssa.

Şiir madem ki bir anlık bir duygudur. Bir anlık bir tebessüm. Bir anlık bir güneş parıltısı. Bir ışık. Kısa bir anı. Derin ve henüz çözülememiş bir acı. Belli belirsiz bir hüzün. Bir düşüncedir. Belki. Kimbilir ?

Her sözcük kendi tarihiyle yüklü. Ve her sözcük kendi doğuşundan, kendi yaratılışından ve kısacası kardeşlerim kendi yazıldığı ana kadar üstlendiği tanım, görüntü ve resimden sorumludur. Başka şeyden değil. Ve sözcükleri bütünlemeye bırakamazsınız. Bırakamayız. “ Geçer not ” alırlar her sınavda. Pespaye hocalara inat.

Ve (y)üzüm tadında şiirler(im/mi) yolunuzu gözler : Yeni nice yıllarda birlikte patlamış mısır, kabak çekirdeği, taze nohut, leblebi yemek ve bağlarda ve tarlalarda koşturmak : Derisini “ unutmuş ” kendini unutmamış bir yılanın peşinden ...

Kendi gençliğimizin, kendi çocukluğumuzun neşesiyle.

Eh bu da bize yeter.

Şiirle.

Ben. Bir Paris sabahında, saat beş gibi. Nos : Her son bir başlangıçtır. Kesinlikle.

başlangıç

herşey şiirle başlar.
her şiir şairle sürer.
hayat yaşanır.
kül olan kötülerdir.
iyiler bizim.
iyiler bizimkiler.
iyiler biz.

sabır

sabırlı olmayı öğrenmek için
haliç'te
veya seine'de
balık tutmak
tutmaya
çalışmak

sonbahar yaz

bir sonbahar havası
düşmüştür
temmuzda
ve ben şaşırılmışımdır :
böyle paris'e
böyle yaz !

başlıksız

“ köpekler
kedi
doğurmazlar !”
asla !
hele
burda !
tersi de
gerçektir bunun:
kediler
köpek
doğurmazlar !

paris güneşi

paris güneşi
nazlanır doğmak için
pazar sabahlarında
pazartesi sabahları
uyku sersemidir
başkent/başabelakent
yürüyüşünden belli
pazartesi akşamları
yalnızlık kokar
lokantaları
üzülürsünüz

ok

anlatacak.

kendine anlatacak

hiç bir şeyi olmayanlar

başkalarını izler

eleştirisel

bakışlarla

birer ok

sanki

ayna

suya yansır gökyüzü
insanlar,
kadın, erkek
ve çocuklar
aynaya
seçmesini bilmeli
aynalarımızı
mekan ve zaman
içinde
çocuklar anlar

mevsimler

bir saatte
dört paris mevsimi
sabah : ilkbahar
13.33 : yaz
sonbahar
kış
ama pariziyen
maalesef

kişkiş

köşebaşlarını tutmuş
danalara
etkisiz yetkili de olsalar
yetkili etkisiz de olsalar
kişkiş
kişkiş
kişkişlanoğlumkişkiş

bilinmez bir zamanın sabahında

İç

doğa
içeridedir
ta içimizde
iç derinliklerimizde
iç gezintilerimizdedir
(aix-en-provence'lı paul
cezanne'a güzelleme. borcumdur.)

ah !

anadolu
ahha-a-donlu!

küf

küflü bir şairden
çıkar bir şiir
ama
giremez!

"nostalji"
için
ece
(ayhan)
"yurtsama"
yı
önerir
önerir
önerdi

yatakta

yatakta
iki kişi
birbirine
biri
diğesine
yabancı
ikisi
de
biri buz
diğeri tuz
çünkü

yolda

bu kitabı bir yolda, bir yolculuk sırasında okumalısınız/okumalıyız
limanı, istasyonu, garı, duru ve durağı olmayan bir yolculukta

çünkü

limanımız onda ve orda

(kitabta)

garımız ve durağımız da

binerken bilet almayı unutmamalıyız yine de

çünkü

her an

denetleyiciyle burun buruna gelebiliriz:

ve

-şu satırı

şu paragrafı

şu sayfayı

şu öyküyü

şu şiiri

okudunuz mu

diye sorabilir

sorgudan geçenler bile

burada “ sınıfta kalabilirler ”

kaçamayız

kaçamazsınız

çünkü

kapı tünne

pencere tünne

yol tünne

çünkü

ama

yolcu

var

yolcu var

evet

he

lo

geliyor

ondokuz
mayıs
bindokuzyüzkırkbeşdeyiz
"demokrasi geliyor!"
dediler
sevindirdiler
ankara'dan
yola çıkarıldı
demokrasi
yirmidört kasım ikibin(i)yedi
saat altı kırksekiz :
bekliyoruz hala
ankara'da
hala

ekmek ve özgürlük

aç kaldım

evet

ama

özgürlüğümü

ipotek altına koymadım

21 ağustos 2009

hayalet

orman sınırında
üç hayalet
gibi
dizilmiş
üç kavak
yapyalnız

22 eylül 2009

çay

sohbet koyulaşırken
çaylar
deminde
içilmeli
derim

30 kasım 2009

tren

hızlı geçiyor
trenleri
günümüzün
-hızlandırılmış değil-
ne duman
ne iz
ne yaman.

11 aralık 2009

duvar

duvarı aşarken
yazısını
götürüyorum :
“ je t’aime ”
“ Zip ”
“ Fuck ”
tak !

4 aralık 2009

ev

her kutu
bir ev
her evde
kibritler
tutuşmaya
hazır
(a-m-a-de)

24 Aralık 2009

yariş

gök ormana
“ ağaçlarını
bırak da
öyle
gel ! ”
dedi
der
ben
ona
sosyolojini topla da öyle gel desem
desem mi

2 ocak 2010

yangın

yangın,
yangın
diyen
ağzımız,
yangın
diye yazan
kalemimiz
tutuşmadan
söndü
rül
dü

4 şubat 2010

sığınak

rüyalarımızın

son sığınağı

sanat

seyir

şiir

resim

sinema

şenlik

12 şubat 2010

kadınım benim kadını

sevdiğim kadın mı,
gölgede unuttuğum,
evdeki
demirbaş,
şeyler
arasında,
yanında,
“ içinde ”
terk ettiğim.

20 Şubat 2010

sergilerressamlar

sergiler geçer.
tablolar
ve ressamilar
kalır.
bizimle.
bizlerle.

22 Şubat 2010.

hamdullah için

kavgada
düştü hamdullah
avucunda güneş
hamdullah gitti
güneşi bize bıraktı

1 Mart 2010

Eş-(ben)im

eşim
kapalı kaldı
aklını çaldı.

8 Mart 2010

sur çiçekleri

sitemde bahar
çiçekleri
diyarbakır
surlarından
sur çiçekleri
sır çiçekleri

15 mart 2010

man-z-ara

trende, metroda, tramvayda, otobüste
geçer
bir pencere,
perdeli veya perdesiz,
aydınlık veya karanlık,
inen veya kalkan bir uçak,
hızlı
ama henüz “ hızlandırılmamış ”
bir tren,
bir bahçede gömülü bir bahçıvan, şapkasız,
köpeğini gezintiye çıkarmış yaşlı ve yalnız bir kadın
veya erkek,
veya
bir çocuk, çorçocuk.
tek başına yürüyen, pantolonu siyah, gömleği beyaz, yalınayak yalnız
adam
“ firari ”
belli.
bir ceviz. bir nar.
bir nehir, bir ırmak, bir çay,
çağlayan.
(ç)ağlayan.
bir genç. bir kadın : kavgalı çıkmış evden
bu da
çok belli.

18 mart 2010, yolda

ayrılık

bir yıldız kaydı :
şirin,
mütevazi,
ince,
nazik,
sevimli,
güleryüz
bir yıldız kaydı.

13 nisan 2010

yapayal

ne balkonlarında
bir yaratık
ne teraslarında
ne pencerelerinde
ne kapılarında
yapayal-nızlık
ne ?

15 nisan 2010, yolda

şenlik

köprüler bizim bugün
köprüler, sokaklar,
cadde, bulvar ve meydanlar
bizim bugün
bayraklar, flamalar,
sloganlar
bizim bugün
bugün çünkü bir mayıs.

1 mayıs 2010

yolcu yolda

çingiraklı
bir yılan
gibi
manzaramı
yeşilimi
ve
sarımı
ve
mavimi
ikilere bölen
a'dan z'ye parçalayan
didik didik didikleyen
hızlı çok hızlı tren geçiyor
penceremden
ey-vahhhh !

6 mayıs 2010

sev

işe
önce
insanları
sevmekle
başla,
bulursun
nasıl olsa
nefret etmeye
zaman.

7 mayıs 2010

beyaz ışık

ana
çocukluğum
bu
sabah sona erdi,
anamın
mübârek yüzü
hafızamda
canlanırken.

27 mayıs 2010

süs-le-mek

saklı
binlerce
not
ve
dipnot
altında
ve
bütün
beklentilere karşın
buldu
yine de
“ pırlanta ”yı.

31 mayıs 2010

hayat

gecenin bittiği yerde
başlar
paris :
hayat limanının
eşiğinde.

13 haziran 2010

sus

susmak ta
bir tür konuşmaktır
aptalca sorulardan
sonra

12 temmuz 2010

öl-mek/mölmek

ölmek uzun

sürer :

yaşamaktan daha çok.

hele

öleceğini bilerek yaşamak :

uzun

çok uzun.

17 temmuz 2010

ya(lnı)z(lık)

yaz
geldi,
üşüyoruz
yalnızlıktan
acıların
başkentinde.

19 temmuz 2010

yab-an-cı

“ yabancıSIZ ”
paris
paris olamazdı.

23 temmuz 2010

cumartesi

24 temmuz ikibinon
saat beş.
geldin.
güneş te seninle
birlikte
girdi
odama.

çok kül-türlü-lük

ya
çok kül-türlü-lük
kabul edilecek
ya da
kül
olup
yitilecek.

28 temmuz 2010

güver-cin

bu harika
bir güvercin
bir seferde
dört takla atıyor
sonra
yan gelip yatıyor
et-obur

29 temmuz 2010

baş-kent

her sabah
yeniden
başlayan
bir maceradır
bu kent.
ikimiz için
bir kent :
baş-kent

31 temmuz 2010

adalet için

şiiirden piyes.
piyesten seyir.
seyirden eylem.
eylemden direniş.
direniştten
zafer.
böyle kotarılır
iki gözüm.

2 ağustos 2010

açmalı

ilham gelince
ne yapmalı ?
kapıyı
ve
pencereleri
açmalı !

27 ağustos 2010

ölu

ölulerimiz
duyurulmaya
değmez !

1 eylül 2010

sıkıntı

sıkıntısını,
iç ve dış sıkıntısını,
bir başkentten
öbürüne
götüren
birseksensekizlik
yaşlı delikanlı
vitamin dede
yine de
sıkıntılı.

3 eylül 2010

gün ve gece

gün
bozbulanık
gece
keşmekeş.

10 ekim 2010

kilim

rüzgar
serer
yapraklarını
çimenlere
anadolu'dan
bir kilim sanarsın.
sarmadan.

1 kasım 2010

üzme !

zayıflatır
üzer
sarsar
isyanlara gebe
tecrit devletleri
kendini beğenmiş.

2 kasım 2010

saf

yalancı ilkbahar
aldatır
çiçekleri
böcekleri
saf.

5 kasım 2010

vişşş kele !

harb

harbe

harabe

har(a)be.

20 kasım 2010

iz

hafızamda

kalan

iz,

hafızama

bırakılan

iz :

ince uzun bir çocukluktur :

yaz,

sarı-kırmızı,

gazoz ve dondurma

ya da

dondurma ve gazoz

meşin yuvarlak

tommiksteksaskinova

drinaköprüsüdağlarıntaçsızkralıkoçero

avareyıllarcemilebabaevidünyaeviteneke

nar ve ceviz

bağ ve yılan

ergani, tarmul, çermik, siverek ve diyarbakır

kavun ve karpuz tarlaları

kımıl

taze nohut

bul(a)maç, pekmez, pestil, sucuk

güveç, tarak, kebab

...

21 kasım 2010

takım

her keklik
takımının
kendi bağı
bahçesi var
hır çıkmasın
abiler.

13 ocak 2011

bugün/yarın

bugün böyle
yarın nasıl olacak

22 ocak 2011

soyunuk

kapıda
kapı aralığında
eşikte
geçişte
soyunur
giyinirsin
bakınırısın :
yeterince
görüldün mü ?

23 ocak 2011

kemik

somurtkan
ve kuşkulu sürekli
kertenkele(ler)
güneşte
serili.
kemikler ısıtılıyor
yalan ilkbaharda

11 şubat 2011

dağlar

dağlar
dağlar
bizim dağlar
dağlar
dağlar
bizim dağlar
ağaçlarına
konar
kuşlar

9 mart 2011, yolda

bahar

bahar geldi
hayattayız
ne güzel
mutluluk
bu
bize
yeter

24 mart 2011

çan

çan

(kimin için)

çalıyor

çırçır böceği çırçırladı

karganın biri gravkgravkladı

ve sonra hemen havalandı

çan öğleden sonrayı

altı kez vurdu

durdu

çırçır böceği sustu

karga bir daha gravkladı

sonra o da sustu

köy uyudu

13 mayıs 2011

yine yolda

moruk
kokuşmuş
koruk

26 mayıs 2011

yılanlar

yılanlar
tek başına
neden ?
yılan oldukları
için.
neden olacak ?

15 haziran 2011

seine/sen

randevusuz
buluşmaların
buluşmasız ayrılıkların
kör şafaklarında
bir
ben
bir
de
Seine.

21 haziran 2011

flotting life

gökyüzünde
metal kuş
kanatları
ve
ağız
açık
alçaktan
the doors

24 haziran 2011

çalınan

yalnız-lık
önce
kapımı çaldı
sonra
insanlığımı

3 temmuz 2011

gece keleşeđi

yatađıma benimle girdi
bir gece keleşeđi
karakahverengi
sabaha kalmadı

6 temmuz 2011

dalga

bir anlık bir dalga geçmeli
bir saniye dalgaya düşmeli
serinlemeli
ağlamalı

zamansız

teori

teori belirlemeye çalışıyordu

pratigi

ama

pratik

direniyordu

buna

yersiz

gidenler

kalanlar yaşatır
gidenlerin anılarını
çığlıklarında
ölüler
takım tutmazlar
çünkü

İçindekiler

sunu
başlangıç
sabır
sonbahar yaz
başlıksız
paris güneşi
ok
ayna
mevsimler
kişkiş
iç
ah
küp
ece
yatakta
yolda
geliyor
ekmek ve özgürlük
hayalet
çay
tren
duvar
ev
yarış
yangın
sığınak
kadınımbenimkadınım
sergilerressamlar
hamdullah için
eş-(ben)im
sur çiçekleri
man-z-ara
ayrılık
yal
şenlik
yolcu yolda
sev
beyaz ışık
süs-le-mek
hayat
sus

öl-mek/mölmek
ya(lnı)z(lık)
yab-an-cı
cumartesi
çok kül-türlü-lük
güver-cin
baş-kent
adalet için
açmalı
ölu
sıkıntı
gün ve gece
kilim
üzme !
saf
vişş kele !
iz
takım
bugün/yarın
soyunuk
kemik
dağlar
bahar
çan
yine yolda
yılanlar
seine/sen
flotting life
çalınan
gece kelebeği
dalga
teori
gidenler
içindekiler

M. Şehmus GÜZEL

kıssadır hayat : şiirler üç

ekitap.ayorum.com